

بسم الله الرحمن الرحيم

جلسه چهلم 99/09/30

موضوع: اجتهاد وتقليد - خلافت و امامت، خلیفه و امام 3

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين و هو خير ناصر و معين
الحمد لله والصلوة على محمد رسول الله وعلى آله آل الله لاسيما على مولانا بقية الله واللعنة الدائم
على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء الله.

پرسش:

فرق ندبه و استغاثه در چيست؟

پاسخ:

ندبه گریه کردن و زاری کردن است، در کنار گریه کردن شاید استغاثه باشد و یا توسل باشد، فرقی نمی‌کند،
استغاثه، طلب غوث از طرف مقابل است مستقیماً.

«يَا أَبَا الْعَوْثَأَغِثْنِي»

استغاثه طلب حاجت از امام به صورت مستقیم است، نه به صورت واسطه. در مورد:

(يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرُ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا حَاطِئِينَ)

ای پدر برای گناهان ما آمرزش خواه که ما خطاکار بودیم.

سوره یوسف (12): ایه 97

«هو من طلب الدعاء من الحي القادر عليه، فقولهم: (استغفر)؛ أي اطلب المغفرة لنا، وما قالوا: اغفر
لنا»

در رابطه با این قضيه برادران حضرت یوسف که پدر و برادرشان را آنطور اذیت کرده بودند ، احساس کردند که گناه بسیار بزرگی در برابر خدای عالم مرتکب شده اند، از پدرشان میخواهند که او از خدا بخواهد که مورد عفو الهی قرار گیرند. در حقیقت آن توسل است نه استغاثه!

نگفتند: «اغفرلنا» پدر ما را ببخش، بلکه گفتند از خدا بخواه ما را ببخشد. وهابی ها اصلا خواندن و دعاء غیر الله را شرک می دانند.

البته دعاء غیر الله، متفاوت از حاجت خواستن از غیر الله است، و دو مسئله است، یکبار میگوییم یا محمد (صلی الله علیه وآلہ وسلم) اقض حاجتی، یکبار هم میگوییم یا محمد، کلا هر نوع دعاء غیر الله را وهابی ها شرک می دانند، و یک نوع بت پرستی می پندارند.

پرسش:؟

حرمی در «مصر» منسوب به حضرت زینب (سلام الله علیها) است، چه مقدار صحت دارد؟

پاسخ:

مردم «مصر» معتقد هستند که حضرت زینب سلام الله علیها در «مصر» از دنیا رفته اند و مرقد مطهرشان هم در آنجا است؛ ولی آنچه که پشتونه تاریخی و روایی هم دارد و مشهور است در دمشق است و سیره علمای سلف شیعه هم بر این مستقر بوده.

می گویند یکی از علماء تصمیم گرفته بود کتابی بنویسد و در آنجا اثبات کند که قبر مطهر حضرت زینت سلام الله علیها مثلا در شام هست. شب خواب می بیند حضرت زینب به او اعتراض می کنند که مگر شما حسود هستید در دو جا مرا زیارت کنند؟! شما چه کار به این کارها دارید؟ هم آنجا می آیند مرا زیارت می کنند سلام می دهند هم در شام به من سلام می دهند. این عالم صبح بلند شد همه اوراقی که نوشته بود را پاره کرد و گذاشت کنار. حالا در دو جا، سه جا یا ده جا حضرت را زیارت کردن ، اینها به اذن الله تبارک و تعالی محیط به عالم هستند در هر کجا شما صدا بزنید اهل بیت علیهم السلام به اذن الله تبارک و تعالی می شنوند.

پرسش:

در «اصول کافی» روایتی است: عن أبي عبد الله- عليه السلام- في قول الله- تعالى:- وَ أَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ (الآلية) فقال: قال رسول الله- صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعْلَيْهِ سَلَامٌ: هُمْ شَيْعَتُكُمْ، فَسَلَمْ وَلَدُكُمْ مِنْهُمْ أَنْ يَقْتُلُوهُمْ.

نام کتاب: **الکافی** (ط- الإسلامیة)- نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب(م 329 ق)- محقق / مصحح:

غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد- ناشر: دارالکتب الإسلامية- ج 8 ، ص 260

وهابی‌ها این را ذکر می‌کنند و می‌گویند قاتل اهل‌بیت شیعیان هستند.

پاسخ:

«إِنْ كَانَ الْمَتَوْفِي مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ فَحَالَهُ ظَاهِرٌ فِي السَّعَادَةِ، لَا نَهُ كَانَ بِحَيْثُ سَلَمَ أَهْلُ بَيْتِكَ مِنْ يَدِهِ وَلِسَانِهِ وَكَانَ مَعَاوِنًا لَهُمْ»

مرآة العقول في شرح أخبار آل الرسول؛ نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، حقق / مصحح: رسولی محلاتی، هاشم، ناشر: دارالکتب الإسلامية، ج 26، ص 250

اینکه ربطی ندارد که «وهابی»‌ها بخواهند این را ملاک قرار بدهند، این روایت که به نفع شیعه است:

می فرماید: فرزندان تو از دست شیعه تو، سالم و در امانند و به قتل نمی‌رسند.

مرحوم «علامه مجلسی» تاویل دیگری می‌گوید :

«سلام لك إنك من أصحاب اليمين...سلام لك منهم في الجنة لأنهم يكونون معك...»

تا آنجایی که می‌گوید:

«أقول: على تفسيره عليه السلام يحتمل أن يكون ذكر خصوص القتل على سبيل المثال، فيكون المعنى حينئذ أنه إن كان المتوفى من أصحاب اليمين فحاله ظاهر في السعادة، لأنه كان بحيث سلم أهل بيتك من يده و لسانه و كان معاونا لهم فأقيم علة الجزاء مقامه»

مرآة العقول في شرح أخبار آل الرسول؛ نويسنده: مجلسى، محمد باقر بن محمد تقى، حقق /
مصحح: رسولى محلاتى، هاشم، ناشر: دار الكتب الإسلامية، ج 26، ص 250

رواية هم البته ضعيف است.

«الحديث الثالث والسبعون والثلاثمائة: مرسل بل ضعيف بالنهاي على المشهور»
مرآة العقول في شرح أخبار آل الرسول؛ نويسنده: مجلسى، محمد باقر بن محمد تقى، حقق /
مصحح: رسولى محلاتى، هاشم، ناشر: دار الكتب الإسلامية، ج 26، ص 249

پرسش:

آیا سر مطهر امام حسین علیه السلام به بدن مقدس شان برگشت؟

پاسخ:

آنچه که به ذهنم می‌رسد روایات صحیح هم تأیید می‌کند، اهل‌بیت (علیهم السلام) سر مطهر شهداء، مخصوصاً سر مطهر حضرت سید الشهداء (سلام الله علیه) را آوردند و به بدن‌های شان در «کربلا» ملحق کردند.

آغاز بحث...

ما ولایت را معنا کردیم که مراد از ولایت، «تولی الامر» است. ابوبکر می‌گوید:

«فَلَمَا تُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ»

صحيح مسلم بشرح النووي؛ اسم المؤلف: أبو زكريا يحيى بن شرف بن مري النووي الوفاة: 676، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - 1392، الطبعة : الطبعة الثانية، ج 5، ص 152، ح 4468

يعنى: «أَنَا مَتَوْلِي الْأَمْرِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ!»

«الولالية تشعر بالتأديب والقدرة والفعل»

لسان العرب؛ اسم المؤلف: محمد بن مكرم بن منظور الأفريقي المصري الوفاة: 711، دار النشر : دار صادر - بيروت ، الطبعة : الأولى، ج 15، ص 407

«ولى اليتيم» هم به همین شکل است. معنای اصطلاحی همین است.

در قضیه «حدیث غدیر» متأسفانه ما فقط یک روایت از «حدیث غدیر» را حفظ داریم و آن هم:

«مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَكَلِّيْ مَوْلَاهَ»

كمال الدين و تمام النعمة؛ ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: غفاری، علی اکبر، ناشر: اسلامیه، ح 1، ص 276

است و عبارت‌های دیگر را توجه نداریم. مثلاً «صحيح سنن ابن ماجه» که «ناصر الدين البانی» تحقیق کرده، تعبیرش این است:

«أَلَسْتُ أَوَّلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ قَالُوا بَلَىٰ»

«أَلَسْتُ أَوَّلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ قَالُوا بَلَىٰ»

«فَهَدَا وَلِيٌّ مِنْ أَنَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالَّهُمَّ مَوْلَاهُ عَادٍ مِنْ عَادَاهُ»

[حكم الألباني]

صحيح

الكتاب: سنن ابن ماجه- المؤلف: ابن ماجة أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني، وماجة اسم أبيه يزيد (المتوفى: 273هـ)- تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي- الناشر: دار إحياء الكتب العربية - فيصل عيسى البابي

الحلبي. ج 1 ، ص 43

رواية را البانی تصحیح کرد.

البته در «سلسلة الحادیث الصحیحه» ذیل بررسی حدیث 1750 ، چنین می گوید:

ورجاله ثقات رجال مسلم غیر علی بن یزید و هو ابن جدعان، وهو ضعیف.

الكتاب: سلسلة الأحاديث الصحيحة وشیء من فقهها وفوائدها- المؤلف: أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين، بن الحاج نوح بن نجاتی بن آدم، الأشقدوري اللبناني (المتوفى: 1420هـ)- الناشر: مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض. ج 4 ، ص 341

همچنین «ابن کثیر دمشقی» هم در کلمات خلفاء مثلًا ابوبکر، وقتی که می خواهد خلافت را به عهده بگیرد می آورد:

«فأني قد ولّيت عليكم ولست بخيركم»

گذشته از اعتراضی که می کند : «لسُّتْ بخَيْرِكُمْ» ، می گوید: «ولیت علیکم»؛ من ولی امر شما شدم، من متولی تدبیر امر شما شدم و روایتش هم صحیح است.

«وهذا إسناد صحيح»

البته برای موجه سازی آن اعتراض، می گوید:

«ولیتکم ولست بخیرکم - من باب الهضم والتواضع فإنهم مجتمعون على أنه أفضلاهم وخيرهم رضي الله عنهم»

البداية والنهاية؛ اسم المؤلف: إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي أبو الفداء الوفاة: 774، دار النشر: مكتبة المعارف - بيروت، ج 5، ص 248

ابوبکر می‌گوید «لست بخیرکم». یا راست می‌گوید یا دروغ ، اگر راست می‌گوید که هیچ ، اگر هم دروغ می‌گوید که آدم دروغگو نمی‌تواند خلیفه باشد.

و هنگام مرگش هم در درباره عمر، به امرای ارتضی می‌نویسد:

«وَلَيْتُ عَلَيْكُمْ عَمَرَ»

عمر را من ولی امر شما قرار دادم.

«وَكَتَبَ إِلَى أُمَّرَاءِ الْأَجَنَادِ : وَلَيْتُ عَلَيْكُمْ عَمَرٌ وَلَمْ آلْ نَفْسِي وَلَا الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا ، ثُمَّ مَاتَ وَدُفِنَ لَيْلًا»

معجم جامع الأصول في أحاديث الرسول؛ اسم المؤلف: المبارك بن محمد ابن الأثير الجزي الوفاة:

109، ج 4، دار النشر

در «صحیح مسلم»، ابوبکر می‌گوید:

«فَلَمَا تُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ قَالَ أَبُو بَكْرٍ أَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ»

نمی‌گوید «انا خلیفه رسول الله». عمر هم می‌گوید:

«ثُمَّ تُؤْفَى أَبُو بَكْرٍ وَأَنَا وَلِيُّ رَسُولِ اللَّهِ وَوَلِيُّ أَبِي بَكْرٍ»

صحیح مسلم، اسم المؤلف: مسلم بن الحاج أبو الحسين القشيري النیسابوری، دار النشر: دار

إحياء التراث العربي - بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي؛ ج 3، ص 1377، ح 1757

ابوبکر خودش می‌گفت پیغمبر، خلیفه معین نکرده؛ ولی خودش خلیفه معین کرد. مبانی خودشان را هم بهم

می‌زند:

عمر می‌گوید:

«لَوْ كَانَ سَالِمُ مَوْلَى أَبِي حَذِيفَةَ حَيَاً لَوْلَيْتُهُ»

تفسير البحر المحيط؛ اسم المؤلف: محمد بن يوسف الشهير بأبي حيان الأندلسي الوفاة: 745هـ
دار النشر: دار الكتب العلمية - لبنان / بيروت - 1422هـ - 2001م، الطبعة : الأولى، تحقيق: الشيخ
عادل أحمد عبد الموجود - الشيخ علي محمد معوض، شارك في التحقيق 1) د.زكريا عبد المجيد
النوقى 2) د.أحمد النجولى الجمل، ج 4، ص 314

و حال آنکه:

ويُشترط عند جمهور الفقهاء أن يكون الإمام قرشياً لحديث: الأئمة من قريش وخالف في ذلك بعض العلماء منهم أبو بكر الباقلاني، وأختجوا يقول عمر: لو كان سالم مؤلي أبي حذيفة حياً لوليتها، ولا يُشترط أن يكون هاشمي ولا علوياً باتفاق فقهاء المذاهب الأربع، لأن الثلاثة الأول من الخلفاء الراشدين لم يكونوا من بيتي هاشم، ولم يطعن أحد من الصحابة في خلافتهم، فكان ذلك إجماعاً في عصر الصحابة.

الكتاب: الموسوعة الفقهية الكويتية- صادر عن: وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية - الكويت

ج 6 ، ص 219

اگر «سالم» غلام «ابو حذيفه» زنده بود من او را ولی امر شما قرار می دادم.

سالم جزء «قریش» هم نبود، در «سقیفه بنی سعده» اگر خلافت را از دست «انصار» گرفتند به استناد «الإمامية في قريش» گرفتند! و آنها را کنار زدند، حالاً چطور شده که عمر می‌گوید اگر «سالم» غلام «ابو حذيفه» زنده بود، من او را خلیفه شما قرار می‌دادم؟!

حتی بعضی از اینها، حدیث بخاری را بخاطر تصحیح فعل ابوبکر و عمر، کنار گذاشته اند.

حدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الْمُتَّنِّي، حَدَّثَنَا غُنْدُرٌ، حَدَّثَنَا شُعْبَةُ، عَنْ عَبْدِ الْمَلِكِ، سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ سَمْرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا»، فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا، فَقَالَ أَبِي:

إِنَّهُ قَالَ: «كُلُّهُمْ مِنْ قُرْيَشٍ»

الكتاب: الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه =
صحيح البخاري- المؤلف: محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخاري الجعفي- المحقق: محمد زهير بن

ناصر الناصر

الناشر: دار طوق النجاة (بصورة عن السلطانية بإضافة ترقيم محمد فؤاد عبد الباقي)- ج 9 ،
ص 81

حَدَّثَنَا قُتْبَيْةُ بْنُ سَعِيدٍ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: حَوْدَّثَنَا رِفَاعَةُ بْنُ الْهَيْثَمِ الْوَاسِطِيُّ، وَاللَّفْظُ لَهُ، حَدَّثَنَا حَالِدٌ يَعْنِي ابْنَ عَبْدِ اللَّهِ الطَّخَانَ، عَنْ حُصَيْنٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمْرَةَ، قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِيهِ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «إِنَّ هَذَا الْأَمْرَ لَا يَنْقُضِي حَتَّى يَمْضِي فِيهِمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً»، قَالَ: ثُمَّ تَكَلَّمَ بِكَلَامٍ حَفِيَ عَلَيَّ، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَبِيهِ: مَا قَالَ؟ قَالَ: «كُلُّهُمْ مِنْ قُرْبَىٰ»

الكتاب: المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم
المؤلف: مسلم بن الحاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (المتوفى: 261هـ)- المحقق: محمد
فؤاد عبد الباقي- الناشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت . ج 3 ، ص 1452

اینها نمونه هایی از استعمال کلمه ولی ، توسط پیغمبر و بعضی دیگر در زمان ایشان است. کلمه ولی در تمام این موارد به معنای ولی امر، اخذ شده است.

از همه عزیزان التماس دعا داریم موفق و مؤید باشید خدا حافظ همه عزیزان! جزاکم الله خيرا ان شاء الله.

«والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته»